

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 27. juni 2008
Kontor: Lovafdelingen
Sagsnr.: 2008-792-0571
Dok.: BBO40776

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 743 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 20. maj 2008.

Lene Espersen

/

Ole Hasselgaard

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 743 fra Folketingets Retsudvalg (Alm. del):

”Ministeren bedes kommentere henvendelsen af 19/5-08 fra Anette Sikkjær, Ringkøbing, vedrørende forældreansvarsloven, jf. REU alm. del – bilag 399.”

Svar:

Anette Sikkjær har i sin henvendelse til Folketingets Retsudvalg stillet en række spørgsmål vedrørende forældreansvarsloven. Anette Sikkjær har bl.a. spurgt, om en forælder, som før forældreansvarslovens ikrafttræden mistede forældremyndigheden ved en landsretsdom, kan anlægge en ny sag om fælles forældremyndighed efter forældreansvarsloven.

Justitsministeriet kan oplyse, at en forælder i en sådan situation har mulighed for at indgive en anmodning til statsforvaltningen om, at der påbegyndes en sag om forældremyndighed. Statsforvaltningen vil herefter indkalde parterne til et vejledningsmøde. Opnås der ikke enighed om forældremyndigheden på dette møde, vil statsforvaltningen oversende sagen til retten, hvis en part inden fire uger efter, at statsforvaltningen har afsluttet sagen, anmoder om det. Det har i den sammenhæng således ikke betydning, at der før forældreansvarslovens ikrafttrædelse har været afsagt en dom om forældremyndighed ved landsretten.

Anette Sikkjær har desuden spurgt om, hvornår man efter forældreansvarslovens § 18 er forpligtet til at oplyse sin nye adresse.

Justitsministeriet kan i den forbindelse oplyse, at det fremgår af forældreansvarslovens § 18, at en forælder, der vil ændre sin eller barnets bopæl til et andet sted her i landet eller i udlandet, skal underrette den anden forælder herom senest 6 uger før flytningen. Varslingspligten efter forældreansvarslovens § 18 gælder i de tilfælde, hvor en forælder ønsker at flytte. En forælder skal således senest seks uger inden flytningen give den anden forælder besked herom. Bestemmelsen gælder for alle forældre. Der er ikke indført sanktioner over for en manglende varsling, men en manglende varsling kan dog indgå som et moment, hvis retten skal vurdere, om barnet fortsat skal have bopæl hos en forælder, der er flyttet med barnet, eller om barnet skal bo hos den anden forælder. Hvis den forælder, der skal varsle, har beskyttet adresse, kan varsling efter omstændighederne undlades, hvis flytningen ikke har indflydelse på et eventuelt allerede fastsat samvær, herunder særligt i forhold til afhentning og

afleveringsstedet. Det påhviler den forælder, der skal varsle, at godtgøre, at varslingen ikke kunne ske, eller at varslingen kunne undlades.

Anette Sikjær har endvidere spurgt, hvorvidt retten til orientering efter forældreansvarslovens § 23 også gælder i de situationer, hvor der ikke er fastsat samvær.

Justitsministeriet kan oplyse, at § 23 også gælder i de tilfælde, hvor der ikke er fastsat samvær, eller hvor samværet er ophævet. I disse situationer vil der dog efter § 23, stk. 3, være mulighed for, at skolen eller institutionen i konkrete tilfælde kan nægte at give orientering efter § 23, stk. 1 og 2, hvis det må antages at være til skade for barnet. Efter stk. 4 kan statsforvaltningen i særlige tilfælde fratage den forælder, der ikke har forældremyndigheden, adgangen til at få orientering og få udleveret dokumenter eller orientering om og deltagelse i sociale aktiviteter. En afgørelse efter stk. 4 træffes ud fra, hvad der er bedst for barnet, jf. forældreansvarslovens § 4.

I sin henvendelse stiller Anette Sikjær også spørgsmål om statsforvaltningens mulighed for at træffe en midlertidig afgørelse om samvær under en forældremyndighedssag. Hun ønsker i den forbindelse at få oplyst, hvilket omfang det midlertidige samvær skal have i sådanne sager.

En afgørelse om midlertidigt samvær under en forældremyndighedssag træffes ud fra, hvad der er bedst for barnet, jf. forældreansvarslovens § 4. Vurderingen af, hvad der er bedst for barnet, skal altid ske ud fra en individuel vurdering af det enkelte barns forhold, sammenholdt med den viden og det erfaringsgrundlag, der findes i form af f.eks. børnesagkyndig sagkundskab. Statsforvaltningen skal således sørge for, at barnets perspektiv bliver belyst, før der træffes afgørelse om midlertidigt samvær. Et eventuelt samværs omfang vil på samme måde bero på en konkret vurdering af barnets forhold.

I de tilfælde, hvor der i en længerevarende periode ikke har været kontakt mellem barnet og den, der ønsker samvær, skal det nøje overvejes, om etablering af kontakten vil gribe forstyrrende ind i barnets tilværelse. Ved en sådan vurdering skal der lægges særlig vægt på barnets holdning, synspunkter, ønsker og behov. Der skal også lægges vægt på barnets alder, sociale forhold og familiemæssige situation, herunder om barnet har etableret en social kontakt til en anden voksen, der kan træde i den samværssøgendes sted. Endelig kan der også lægges vægt på årsagen til, at

der ikke har været kontakt med barnet, herunder navnlig om adskillelsen skyldes passivitet fra den samværssøgendes side, eller om det er den af forældrene, der har barnet boende, der har forhindret kontakten.